

CİHAT MAZMANOĞLU

İMO Hatay Şube Başkanı - Panel Yöneticisi

4

Çok teşekkür ediyorum.

Sayın Valim, değerli konuklar; panelimize geçmeden önce, konuşmacılarımızı kısaca tanıtmak istiyorum.

Prof. Dr. İsmet Okyay, mimar ve şehir plancısıdır. Antakya doğumludur. İlk ve ortaöğrenimini Antakya'da tamamlamıştır. İstanbul Teknik Üniversitesinden 1965 yılında mimarlık diploması alan İsmet Okyay, 1970 yılında Paris Üniversitesi Sorbonne Şehircilik Enstitüsüne giriş yapmış, 1974 yılında aynı Üniversitede doktora tezini bitirmiştir. Halen İstanbul'da, Mimar Sinan Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümünde Öğretim Üyesidir. Buyurun hocam. (Alkışlar)

İkinci konuşmacımız Oktay Ekinci, yüksek mimar. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimarlık Fakültesi mezunudur. Günümüzde de aynı Üniversitede Şehircilik Bölümü Öğretim Görevlisi olarak eğitimlik yapmaktadır. Mimarlar Odası Genel Başkanlığı görevini 6 dönem sürdürmüş olan Oktay Ekinci, aynı zamanda Tarihi Kentler Birliği Danışma Kurulu Üyeliğini gerçekleştirmekte ve Cumhuriyet gazetesi yazarlığına da devam etmektedir.

Buyurun hocam. (Alkışlar)

Panel programımızı açıklamak istiyorum. Hocalarımız önce sunumlarını yapacaklar, ardından soru-cevap kısmı olacak. Panel bitiminde de, arka salonda çay ve kahve ikramımız olacak.

Sunumunu yapmak üzere, hocamız Prof. Dr. İsmet Okyay'a bırakıyorum mikrofonu. Buyurun.

Prof. Dr. İSMET OKYAY

Mimar Sinan Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Öğretim Üyesi

Sayın Başkan, Sayın Valimiz, Sayın Belediye yöneticileri ve belde belediye başkanları ve yöneticileri, sayın meslek odaları temsilcileri, basın mensupları, kıymetli meslektaşlarım ve misafirler; burada, Antakya'yı sahiplenen aydın katılımcıları bir kez daha görmekten mutlu olduğumu belirtmek isterim.

Bu toplantılar, alışlageldiği üzere başlayıp biten, temenniler üzerine kurulu toplantılar olmamalı. Biz de bu nedenle buradayız. Bu toplantıların, ileri sürülen önemli önerilerini hep birlikte oluşturularak, daha sonra takip edilmesi ve gerçekleştirilmesi umuduyla buradayız. Aksi halde, söz uçup gidiyor ve toplantılar gerekli yararı sağlamadan bitiyor. Bunun takip edilmesini temenni ediyorum. Burada oluşturulacak fikirlerin, gerek Antakyalı halkımızın, gerekse sahiplenen aydınların ileri sürecekleri, önerecekleri fikirlerin ileride de takip edilmesi dileğiyle ve niyetleriyle geldim buraya.

Konuşmamda, genellikle çok hızla büyüyen bir Antakya; fakat bu büyümeye paralel olarak, önceden hazırlıklı olmayan, yani gelişme stratejilerini hazırlayamamış Antakya'nın ne gibi sorunlarla karşılaşabileceğini; dolayısıyla, çok hızla büyüyen bir Antakya'nın bu hızla büyümesi içinde ivedi olarak gelişme stratejilerini hazırlamasını, kentsel planlamalara gidilmesini, bunun için de bu gelişmelerin kurumsal bir nitelik kazanmasını, bunun için de büyükşehir belediye statüsüne girme gereğini de belirterek, daha çok teorik bir konuşma yapacağım. Gelişme stratejileri, planlamaları neyi kapsar, sizleri sıkmadan, bunun iki önemli ilkesi üstünde duracağım.

Antakya'ya baktığımız zaman, gerçekten çok hızlı büyüyen bir şehir. O kadar hızlı büyüyor ki, Devlet İstatistik Enstitüsünün 2001 yılı rakamları artık eskimiş durumda. Bunu Antakya'dan da gözlemlemek mümkün. Meslek odalarına katılan üye sayısı, ticaret ve sanayi odalarına katılan üyelerin sayısı, belediyedeki inşaat ruhsatları sayısına baktığımız zaman ya da çevremizi şöyle bir gözlemlediğimiz zaman, bunu çok kolaylıkla fark edebiliyoruz. Çok hızla büyüyen bir Antakya... Bu olgu, tarihte de böyleydi. Antakya, M.Ö. 330'larda, 325'lerde, coğrafi olarak zaten bu gerek üstüne kurulmuştu. Antakya, kuruluşundan itibaren çevresini yönlendiren metropol özellikli bir şehirdi. Hep bu fonksiyonu sürdürdü. Çok önemli bir ticaret yolu üstündeydi. Bu ticaret yolu, ayrıca, dinsel ve düşünsel akımların geçtiği bir yoldu, bir mola yeriydi Antakya. Bugün de hâlâ bu özelliğini devam ettiriyor. Bunu devam ettirmesi açısından da, zaten dünyanın gözü Antakya'dadır.

Antakya, uluslararası planda, herhangi bir vilayetimiz konumunda değildir. Herhangi bir vilayet gibi değil, bütün uluslararası dikkati üzerine çeken bir kent. Nitekim, üniversitenin yapmış olduğu son toplantıda, uluslararası düzeyde çok önemli akademisyenler katıldı. Maurice Cerasi gibi, Michel Pinon gibi, çok çok önemli akademisyenler katıldı. Bu, Antakya'nın bu özelliği nedeniyle. Kent metropol olma özelliğini kuruluşundan itibaren devam ettiriyor ve büyüyor.

Bu büyümenin nedenleri olmalı. Antakya'yı, tarihinden gelen metropoliten olma özelliği içinde, çok üretken ve girişimci bir halk hüviyetini kazanmıştır.

Fakat bu girişimciliğe cesaret veren ortamın da planlama açısından çok önemli olduğunu sanıyorum. Antakyalı, Hataylı, bir barış ortamı yarattı, bunda titizlik gösterdi, hoşgörüsüyle ve ilişkileriyle bir titizlik gösterdi. Bu barış ortamı olmasaydı, bu büyüme, girişim özgürlüğü ve kabiliyeti sekete uğrayacaktı. Bu da Antakya'nın gelişebilme koşullarının başında gelen özelliklerden biri. Antakyalı, bu barış ortamını sürdürmenin gerekliliğini bilen ve yararlarını sağlayan, bunun bilincinde olan bir halk. Bu açıdan da bu büyüme hızlanmıştır.

Dikkat edilirse, bir plancı olarak, hep büyüme kavramından bahsettim; fakat büyüme, gelişme kavramını içermez. **Gelişme, bu büyümenin planlı, programlı, önceden hazırlanmış şekildedir.** Böyle bir gelişme ortamını Antakya'da görebiliyor muyuz? Tam anlamıyla, çağdaş anlamda, günümüzdeki planlama ilkeleri açısından, Antakya'da, çok önceden, kısa, orta ve uzun vadeli gelişme stratejilerini kapsayan bir planlamayı henüz görmüyoruz. Bugünkü toplantının esas teması da budur kanısındayım.

Bir stratejik gelişme planlaması yok. Böyle bir plan yoksunluğu da, yapılmakta olan kimi girişim ve uygulamalardan daha olumlu sonuçlar alınmasını engelliyor. Örneğin üniversitenin yer seçiminde olduğu gibi... Hatay'ın yıllarca özlemini çektiği bir üniversite kampusu şehirden bir saat uzaklıktadır. Bu, çok güzel girişimin uygulanması yer seçiminin yanlış yapılması ,beklenilmesi gereken bazı olumlu gelişmelere imkân vermemiştir.

Dünyada yaklaşık 40 yıldır, üniversite planlaması, üniversite kampüsünün şehir dışında yer almasını benimsemiyor . Bunun nedenleri var; kısaca değineceğim. Dünya, üniversitenin şehirle iç içe olması ile daha fazla yararlar elde edileceğini kabul ediyor. Mevcut durum, 30'lu yıllardan sonra Amerika'da gelişen bir planlama anlayışıdır. Böyle bir planlama anlayışı artık terkedilmiştir. Türkiye'de ise hâlâ bütün yeni kurulan üniversiteler şehirden kilometrelerce uzakta yer almaktadır. Bu, çok yanlış bir üniversite yer seçimi kararıdır ve Antakya'da da bu şekilde gerçekleşmiştir. Oysa, üniversitenin şehirden, şehrin üniversiteden alabileceği kültürel sosyal ve ticarî talepler mesafe uzunluğu nedeniyle kısıtlanmıştır.

Oysa, üniversite, tarihi kente yakın, mümkünse komşu olmalıydı. Üniversite öğrencisinin talepleri ne olabilir; kültürel taleplerdir -sinema, kitap , toplanma yerleri, sanat galerileri vs olacaktır, tüketim talepleri olacaktır. Antakya, bu nimetlerden yararlanamadı. Getireceği konaklama talepleri, tarihi kent alanı içindeki binaların restorasyonunu hızlandıracaktı. Bu olmadı. Şimdi, dershaneden yemekhaneye, yemekhaneden dershaneye, oradan tekrar yemekhaneye, ondan sonra

yatakhaneye, pijamalarını giyip günü geçiren bir üniversite gençliği söz konusu. Kentin nimetlerinden yararlanamayan, kent de onun yapacağı taleplerin getireceği nimetlerden yararlanamayan bir durumda. Yatıp kalkan, dersine çalışan, sonunda bir diploması ve meslek bilgileri olan bir formasyon, üniversiter formasyon değildir; diplomalı, ama kırsal zihniyetli, geleceği kuracak kişiler yetiştiriyor böylelikle .

Kampüs tam olarak tamamlanmamıştır. **Stratejik planlama içinde, "Yanlışın neresinden dönerseniz kârdır"** ilkesi de vardır. Yapılmış olan binalardan yine yararlanılabilir; fakat bu üniversitenin yeni kurulacak ve inşa edilecek fakülte ve bölümlerinin kent içinde ve tarihi kent dokusuna yakın bir yerde yer alması kaçınılmazdır. Bu yanlışın burasından dönebilmemiz için, benim ilk aklıma gelen yer, Jandarma Komutanlığının çok uygun alanıdır (ya da varsa, başka boş alanlar olabilir). Böyle bir yer değişimi itici güç olarak bir gelişmeye neden olacağı için, Milli Savunma Bakanlığının da böyle bir değiş tokuşa olumlu bakacağını varsayıyorum. Yeni üniversitedeki binalar, yapılar, öğrencilerle şehir tamamen birebir ilişkide olmalıdır. Bu yer seçimi, yeni yapılacak yapılar vesile kentnin içinde yer almalıdır. Bu yanlıştan dönülmelidir. **Gelişme dediğimiz şey zaten yanlışlardan dönme davranışını da içerir** . Yani "Olmuş bitmiş, bir kere oldu" filan diye bakmamak lazım. Yanlış bir bina yapılıyorsa yıkılmalıdır, yanlış bir yer seçimi yapılıyorsa yer değiştirmelidir. Gelişme bunu gerektirir. "Oldu bir kere" dememek lazım.

Merkezin aldığı, yani Ankara'nın aldığı kararları bir de burada Antakyalı aydınlar olarak, odalar olarak, meslektaşlar olarak; kısacası, Antakya'nın entellijensiyası olarak sahip çıkarak, irdelememiz lazım. Merkezin aldığı her karar isabetli olmayabilir. Desteklenmelidir, tartışmalıdır. Mesela, bunlardan bir tanesi, son olarak işittiğimiz müzenin yer değiştirme meselesidir. Bu kadar sakıncalı bir şey olamaz. Şehrin dışına müze çıkarıyorsunuzuz Olamaz böyle bir şey. Geçen gelişimde, müzede oldukça uzun bir süre geçirdim. Müzeyi ziyaret eden kişilerin birçoğunun çocuk, genç, halktan kimseler, hatta ve hatta geleneksel kıyafetli insanlar olduğunu gördüm. Bu müze, özellikle çocuklara bu ülkenin ne denli ve evrensel değerlere sahip topraklar üzerinde kurulduğu bilincini vermektedir;estetik değerlerini zenginleştirmektedir. Şehir dışındaki bir müze ile böyle bir gelişme nasıl sağlanabilir?

Kaldı ki, bu müze binası da, kim yapmış olursa olsun, dünyanın en güzel müze yapılarından biridir. Oradaki eserlere göre planlanmıştır. Günün birinde gitmeyeceklerini sandıkları için, mozaikleri duvarlara betonla yapıştırmışlardır. Böyle bir yer değiştirmenin çok yanlış olmasının yanısıra, eserler de harap olacaktır. Betonla duvara tutturulmuş bir mozaik yerinden söktüğünüz zaman harap olur, eski düzenini tutturamaz. Bu

sakıncaları vardır. Ama müze binası kifayetsiz geliyorsa, şu anda komşu durumunda uygun olan başka yapıların iç düzeni değiştirilerek, müze kapasitesi artırılabilir. Bu karara da, halk arasından tanıdığım kadarıyla bir basın organı, Güney gazetesi -çok ceval, sorunlara sahip çıkan bir yöneticileri var- başka aydın arkadaşlar filan karşı çıkmışlar. Bu da , çok sevindirici bir duyarlılık örneğidir.

Merkezde oluşturulan kararların, güzel, hayırlı, iyi niyetli yatırımlar ve gelişmelerin Antakya ve Hataylıların ,gerekliyse dışarıdan uzmanların- vurgulamak istediğim budur- **çok sayıda ve farklı katılımcının fikrini alarak baştan oluşturulması daha olumlu gelişmelerin ilkesi olmalıdır.** . Günümüzdeki gelişme politikaları bunu gerektirmektedir. **Normalif planlama dediğimiz merkezi emredici planlama ve onun uygulanması, planlama fikri artık dünyada benimsenmemektedir. Gelişmelerle, büyümeyle toplumun her kesimi ilgilenecektir, önerisini geliştirecektir, bunlar toplu olarak tartışılacaktır** ve güzel gelişmeler hep birlikte tasarlanarak oluşturulacaktır. Bu da, mevcut barış ortamını daha da pekiştirecektir. Çünkü hep birlikte güzel bir gelişmeye katkınız oluyor. Bu da çok önemli, vurgulamak istediğim ilkelere biridir.

Yıllardır yinedeğimiz bir şehir müzesi meselesi var. Mesela, Antalya, şehir müzesini kurmak üzere. Yıllardır önerdiğimiz halde, bir şehir müzesi kurulamıyor. Prof. Ataman Demir, arşivini devretme önerisini kendisi getirdi. Yıllardır bir şehir müzesi kurulamıyor. Yani bu, çok zor bir şey değil. Bunu gerçekleştiremiyor Antakya. Olacak iş değil. Birçok şeyi gerçekleştiriyor, büyümeyi gerçekleştiriyor, kentin niteliğini zenginleştirecek çok küçük girişimler gerçekleştirilemiyor. Mesela, bir panel konuşmalarını basamıyor. Böyle şey olamaz. Bunların da gerçekleşmesi lazım. Mesela, Mustafa Kemal Üniversitesinin düzenlediği toplantılar çok zengin geçmiştir. Bu toplantılarda önerilen projelerden bir tanesi, bu toplantıların kargaşası içinde, sanırım farkedilememiştir. Bu projelerden bir tanesi, İtalyan Prof. Attilio Petrocelli'nin, **Antakya Köprüsü** üstüne önerdiği projedir. Çok güzel bir projedir, çok nitelikli bir projedir.

Günümüzdeki tarihi çevre bilincine göre , Antakya Köprüsü bugün yıktırılamazdı; fakat 70'li yıllarda yıktırılmış. Bu, yine merkez kararıdır, merkezin verdiği bir karardır. Antakya'nın simgesi durumundaki bu köprü yıktırılmıştır. Bu yanlış telafi etme özrü açısından, bu Roma köprüsünün yine bir Romanya yaptırılmasında -ki, o projeyi gerçekten çok ciddi inceledim. Çok güzel bir proje. O proje, bu köprü'nün yeniden yıktırılmasını içermiyor, estetik ve işlevsel hacimler bakımından geliştirilmesini öngörüyor. **Bir yandan ,geçmişteki bir hatanın telafisi, hem de simgesel olarak çok nitelikli bir yapının Antakya'ya kazandırılması açısından bu projenin büyük önemi var.** Bütün Antakyalılara ve kıymetli yöneticilere önerim, bu projeye yeniden bir göz atmalarıdır. Kaldı ki, Avrupa Birliği fonları ve Avrupa

Konseyi fonları bu tür projeleri ve uygulamalarını desteklemektedir. Bu bakımdan, iyi bir girişimle ve takiple, yatırım açısından, bir bütçe meselesi de söz konusu olmayacaktır; ama Antakya, çok özellikli, simgesel bir estetiğe kavuşacaktır. Bu projenin yeniden incelenmesini öneriyorum.

Attilio Petrocelli'yi tanımam, bir dostluğum yoktur. Sakın aklınıza öyle bir şey gelmesin. Çünkü yorumlar farklı olabilir. Fakat Sezar'ın hakkını Sezar'a vermeli. Çok güzel ve nitelikli bir projeydi. Bu, hiçbir mali yükü olmadan gerçekleşebilir. AB fonları, Avrupa Konseyi fonları buna müsaade etmektedir. Girişimle, takiple, bu fonlar elde edilebilir.

İstatistiki olarak baktığımız zaman, Devlet İstatistik Enstitüsünü 2001 rakamlarına göre, Antakya, yıllık nüfus artışı açısından, 81 vilayet içinde 34. sıradadır. Antakya'nın yıllık artış nispeti yüzde 16.68 olarak görülüyor. Nüfus olarak çok hızlı büyüyen ve dışarıya göçü az veren bir kent. Gayri Safi Yurtiçi Hâsıla açısından da, yani üretilen mal ve hizmetlerin para karşılığı olarak da, Antakya, gelişme hızı açısından yüzde 39 bir hızla büyümektedir. Bu, çok önemli bir rakamdır.

Gayri Safi Yurtiçi Hâsılanın ve kişi başına düşen milli gelir oranı, 2001 rakamları 1 750 dolardır. Buna baktığımız zaman, çevresindeki çok nitelikli metropol şehirlerden daha hızlı bir gelire ve büyüme hızına eriştiğini görüyoruz. İstatistiklere göre, nüfus artışı ve yarattığı iktisadi gelir açısından, Konya'dan, Diyarbakır'dan, Gaziantep'ten daha ileri durumdadır. Oran olarak, gelişme hızı İstanbul'un 3'te 2'si oranındadır. Bunlar çok önemli rakamlar...

Konuşmamın başında da belirttiğim gibi, büyüme var. Önceden, çok önceden, kısa, orta ve uzun vadeli gelişme stratejileri, kurumsallaşmış gelişme stratejileri olmadığı için, rüzgâra yelken açmış bir şehir durumunda. Çok hızla büyüyor, gelişme stratejileri olmadığı için de hantallaşıyor. Antakya, bu hantallaşma süreci içindedir. Kendisi için karar rasyonel yöntemlerle hep birlikte oluşturamıyorsa, bir hantallaşma süreci içine girmiş demektir.. Türkiye'deki birçok şehir bu süreç içindedir. İstanbul, bunun başında gelir. Hantallaşma, gelişmeye engel olabilecek bir duruma gelmiştir. Günün birinde öyle bir hantallaşacaktır ki, gelişme için bazı öneriler geliştiremeyeceğiniz mekanizasyonlar söz konusu olacaktır. Örneğin, tarım toprakları Antakya'da Amik Ovası'na doğru gidiyor, hızla gidiyor. Bir gelişme planlaması yaptığınız zaman, bu yerleşmeleri oradan kaldıramazsınız. Hantallaşmayla bunu kastediyorum. Birtakım garajlar, araba tamirhaneleri, üstü konut vs türü yapılaşmalar daha verimsiz yamaçlarda yer alabilirdi.

Amik Ovası dünyanın en verimli, en ender tarım topraklarından biridir. Bir avuç tarım toprağı için 3 milyon yıl gerekmektedir. **Türkiye, tarım toprağı**

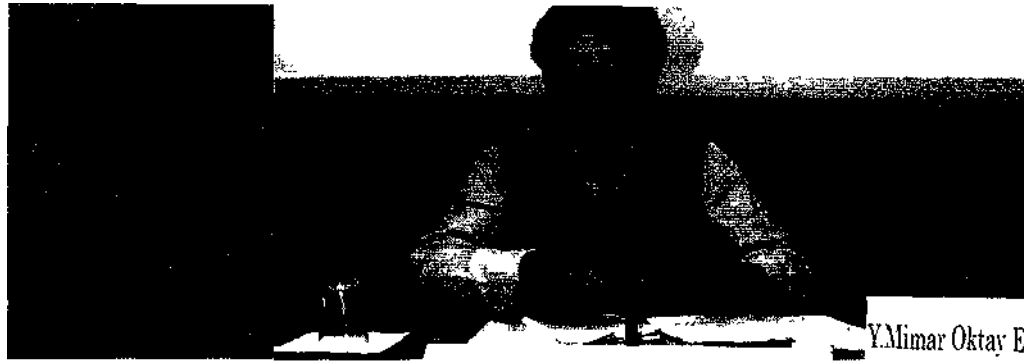
açısından farklı bir ülkedir. Amik Ovası'na bakmayın, Çukurova'ya bakmayın; ülke ölçeğine baktığımız zaman, tarım toprağı açısından zengin bir ülke değildir Türkiye. Bu durumda, **bu tarım topraklarının da nitelsiz yapılarla her gün birazcık daha kemirilmesinin önlenmesi, önceden hep birlikte oluşturulabilecek bir planlama, gelişme stratejileriyle mümkün olabilecektir.** Bu hantallaşma ancak bununla önenebilir. Hep birlikte, herkesin katılımıyla, odaların, Antakya'nın ileri gelenlerinin, her isteyen vatandaşın ilgisi ve katılımıyla, bu üst ölçekteki planlama kararları uygulandığı zaman, hafa oranı ister istemez azalacaktır. Bunun için, bu çerçevede ilk ele alınması gereken kurumlardan biri, Antakya Belediyesi'nin büyükşehir belediyesi statüsüyle bir planlama evresine girmesi gerekmektedir.

Çok geç katılmıştır. Yasalara göre belki değil, ama büyükşehir statüsüne girerek, bütün çevresiyle birlikte, büyümenin koşullarını, bu topraklar üzerindeki yapılaşmanın, altyapının planlamasını önceden hep birlikte hazırlaması gerekmektedir. Birbirleriyle komşu, iç içe, tarihi kent dokusunu çevreleyen belde belediyeleri... bu belde belediyelerin gelişmeyle ilgili uzmanlardan yoksunlar ,aralarında ilke birliği yok. Genellikle Türkiye'de belediyeler güncel sorunlara ve taleplere cevap veren kuruluşlardır. Oysa, belediyelerin görevleri içinde, planlama çerçevelerinde geleceğe yön verme görevi de vardır. Bu, henüz Türkiye ölçeğinde pek revaçta değildir; **güncel sorunlara ve taleplere cevap veren, genellikle de rant, arsa talepleri, fonksiyon taleplerine cevap veren bir gidişat üstündedir.** Bu da, sırasında çok bağımsız karar alabilen; fakat uzmanları olmadığı için sakıncalı kararlar alabilen ,bütüncül planlama anlayışından yoksun oluşumlara yol açıyor.Hantallaşma ile bunu kastediyoruz .Geleceğe yönelik bütüncül ve rasyonel kararlar bu nedenle alınamıyor, Yönlendirici bir teknik kadrosu, teknokratları olmayan belediyeler var. Türkiye'nin her yerinde böyle, İstanbul'da da böyle, büyük şehirlerde de böyle ...

Bu açıdan, belde belediyelerinin de halka, "Bizim beldemiz için şöyle bir gelecek hazırlıyoruz" diyebilmesi için, böyle bir niyete katılmaları gerekir ve kanıtlamaları gerekir. Yani "Küçük olsun, bizim olsun" zihniyeti, bütün bölgenin gelişmesini engelleyici, sakıncalı gelişmelere neden olabilir.

5216 sayılı Yasaya baktığımız zaman, bu Yasa çerçevesinde, Antakya, bir büyükşehir belediyesi olma koşullarını taşıyor belki; ama bence, büyüme hızı açısından bu koşulları taşıyor. Yasaya göre750 bin nüfus vs gibi koşullar gerekiyor. Ama bana katırsa,Antakya, büyükşehir belediye şartlarını oluşturmuş kentlerden biridir. O halde, böyle bir şeyi aşmak için yasa elvermiyorsa, Antakya, beldelerle birlikte, bir protokol yoluyla büyük planını ve gelişme stratejilerini geliştirme şansına her zaman sahiptir. Bunu gerçekleştirilmelidir.

Sabrınız için teşekkür ederim. Belki biraz konuşmamı uzattım. Fakat burada hep birlikte oluşturulacak bu önerilerin sözde kalmaması için, izleyicilerin, belde belediyeleri mensuplarının, eski yöneticilerin yapacağı çok olumlu

Y.Mimar Oktay El

önerilerin irdelenerek takip edilmesini diliyorum. Söz uçuyor. Bu, takiple mümkündür. Bastırılmalı, takip edilmeli, "Şu toplantıda şöyle bir öneri getirilmişti; ne oldu?" diyebilmelidir. Bunun için, kesinlikle şehre sahip çıkan meslek odalarının ve Antakya'yı sahiplenen aydınların da bu takip işinde, geleceğin hazırlanmasında rolü olmalıdır diyorum. Sabrınız için teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

PANEL YÖNETİCİSİ - Cihat MAZMANOĞLU
İMO Hatay Şubesi Başkanı

- Hocamıza teşekkür ediyoruz.

Bu arada, bir mesaj geldi. Hemen onu okumak istiyorum. Kongre çalışmalarım sebebiyle, "Antakya ve Çevresinde Belediyeler ve İmar Düzeni" konulu panelinize iştirak edemiyorum. Panelin amacına ulaşması temennisiyle, selam ve saygılarımı sunarım.

Dr. Züheyir Amber
Anavatan Partisi Genel Başkan Yardımcısı

Sunumunu yapmak üzere, mikrofonu Oktay beye bırakıyorum. Buyurun.

OKTAY EKİNCİ - Yüksek Mimar
Mimar Sinan Üniversitesi Şehircilik Bölümü Öğretim Görevlisi

Teşekkür ederim.

Değerli Valimiz, Sayın Belediye Başkan Vekili, değerli bir önceki Belediye Başkanımız, değerli belediye başkanları, Mimarlar Odası ve İnşaat Mühendisleri Odası Antakya Şubesinin değerli başkanları, yönetim kurulu üyeleri ve meslektaşları; değerli katılımcılar, sevgili Antakyalılar, basınımızın değerli mensupları; hepinizi saygıyla ve sevgiyle selamlıyorum.

Sayın Valimle ilk kez burada buluştuk. Kendisine başarılar diliyorum. Önceki görevlerinden de tanıdığımız değerli bir büyüğümüzdür kendisi.